

בתורה, גדולים בעושר, גדולים במעשים טובים הרבה יותר מאתנו, ואיך יוכלו חלושי כח כמונו לעמוד בפניהם, ומאיין נבקש עזר להנצל מהם, כי כבר הפילו אותנו הרבה על-ידי מחלוקותם, כאשר לפניך נגלה הכל.

ועתה מה אעשה אבי שבשמים, כי באמת אני יודע בנפשי, שאיני כדאי וראוי להתקרב אליך באמת, כי פגמתי נגדך הרבה מאד, ומחמת זה הם נתעוררים עלי להלשין ולקטרג, חס ושלום.

אבל לפניך נגלה תעלומת לבי, כי אף-על-פי-כן אני חפץ ומתגעגע לשוב אליך באמת, ואם אמנם פגמתי בכבודך, אתה חנון המרבה לסלוח. אבל מה חטאתי נגדם ומה פגמתי בכבודם, לא נשיתי ולא נשו בי,

ומדוע הם חולקים על חלושי כח, נכאי לבב כמונו, כי אתה אשר הכית רדפו ואל מאבוב חלליך יספרו.

רבונו של עולם, דרכך אלקינו לבקש את הנרדפים ולרחם על החלשים והעייפים, חוס וחמול עלינו, חוס ורחם עלינו, יהמו מעיך וחנינותיך עלינו, כי נשארנו יתומים ואין אב ואין מי יקום בעדנו, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות ורח הצדיקי אמת שזכו לשלמות הברית בתכלית השלמות, בתכלית המעלה, בתכלית הקדשה כרצונך הטוב, ולמענך ולמענם עשה ולא לנו.

ותעורר את הצדיקי אמת שימליצו טוב בעדנו, והם ילחמו לפנינו, ויימשיכו אור קדשת פניהם הקדושים אלינו, ותגרש מפניהם ומפנינו כל מיני שונאים ומתנגדים אל האמת, ותכניעם ותשפילם עד עפר, ותתן בלביהם שישובו אל האמת, ותגלה להם האמת בכל מקום שהם, באופן שיוזכו גם כן לידע ממעלת וגדלת קדשת הצדיקים האמתיים, ולהתדבק ולהתקרב לדרכיהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולעסוק בספריהם הקדושים, שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים, למען נזכה כולנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, כרצונך הטוב.

חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו, ומלא משאלותינו ברחמים, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספריו הקדושים, שפ"ה) פעם אחת, דברתי עמו זכרונו לברכה [עם רבינו הקדוש], ואמרתי לפניו ששיחתו הוא תורה ממש, והודה לדברי.

ואמר, שכמו שלמדן אי אפשר לו לדבר בלי שיבוא בתוך דבריו דברי תורה, איזה דיבור של גמרא וכיוצא כדרך הלומדים, כמו כן בכל דבריו מוכרח שיבוא בתוכם עניני תורה כדרכו, כאשר ראינו בעינינו כמה פעמים שנעשו כמה תורות משיחתו, שמאותו השיחה ממש נעשה אחר-כך תורה נפלאה; וזה מה שראינו בעינינו, מלבד הנסתרות רבות שיש בזה, שאי אפשר לידע לאנשים כערכו.

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - ה"ד) ❖ על-ידי תאוות אכילה בא מחלוקת, שמחפין ומבזין אותו. וכשמשרבין את תאוות אכילה, זוכה לשלום, ואז יש גם למעלה שלום במרומיו, ואזי נתגלה ונתרבה שבוע גדול בעולם. ❖ מי שהוא משוקע בתאוות אכילה, בידוע שהוא רחוק מאמת ובידוע שדינים שורים עליו, גם זה סימן על דלות, גם יבוא לידי בזיונות ובושות.

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - קט"ו-קט"ח) בכל העבודות של האדם - ובפרט בעבודת התפלה - צריכין זכות גדול, שיוכל להעלות תפלתו ועבודתו למקום הצריך, שיעשה התיקון הצריך בכל העולמות, ובפרט בשרש נשמתו.

וקודם שהתפלה והעבודה עולה לשם, יש סכנות רבות ועצמות בדרך, ואחריות הרבה מרובי המקטרגים האורבים על הדרך כידוע.

אין צדקה נזושת כמו צדקת הדפוס

על כן, עיקר תיקון העבודה - ובפרט עבודת התפלה - הוא על ידי שמקשרים הכל להצדיק האמת, שהוא בחינת המלוה הגדול כנ"ל באות קע"ג, שזה בחינת סלוק החוב וההלוואה שלוין ומקבלין מהמלוה הגדול בכל עת.

אך לפעמים, האדם רחוק מאד מהמלוה הגדול שהוא הצדיק האמת בעצמו, ואינו יכול לצאת ידי חובתו לסלק חובו הנ"ל, כי אם על ידי שליח, שהם הכשרים והיראים המקורבים להצדיק הגדול הנ"ל, שאינו יכול לקשר את עצמו להצדיק ולסלק חובו בשלימות כי אם על ידם כי הם שלוחיו.

ואז הדין כך, אם האמת שהוא שלוחו כגון שאמר לו הצדיק (שהוא המלוה הגדול). בפרוש שראוי לסמוך עליו ולשלח על ידו,

או ששלח לו כתיבת ידו שהם בחינת התורות והחדושים נפלאים שגילה הצדיק, שכולם מסורים ביד שלוחו זה, אזי אפילו אם נאבדו בדרך קודם שבאו ליד המלוה הגדול אין אחריות על הלוה, וכבר נפטר מחובו. כי המלוה הגדול, כמו גדול ועצום ויוכל למלא חובותיו מכל מקום שהם, ובלבד כשנשלחו על ידי שלוחו הנאמן באמת.

אבל אם שלחם הלוה על ידי שליח שלא נשלח מהמלוה הגדול כלל, רק הוא בעצמו עשאו לשליח כי נדמה אליו לאיש צדיק ונתקרב אליו וקשר כל עבודתו אליו, כי סבר שיש לו כח להביא הכל לשרשו להמלוה הגדול, ובאמת לא נשלח ממנו כלל ונאבד בדרך, אזי האחריות על הלוה מאחר שבאמת זה השליח לא נשלח מהמלוה הגדול כלל.

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רנ"א) כשמתגברים יחד נפשות ישראל באחדות ושלוש ואהבה, כאיש אחד, בלי שום פירוד על ידי איזה שנאה ומחלוקת, חס ושלוש, על ידי זה אזי יש להם כח ביותר לקבל אור השגת אלקותו יתברך, ונכללים בדעה אחת ורצון חזק לעשות רצון ה' יתברך.